

Punto de vista

El temporal Cèlia assenyala el Parc Natural del Delta de l'Ebre

El temporal ha produït destrosses al Delta, sobretot al Trabucador i a l'illa de Buda, on les platges han entrat de nou en regressió

El Delta s'està morint i els qui tenen la responsabilitat de evitar-ho són els qui el condemnen a mort amb la seva proposta de la inacció

El passat fenomen meteorològic extrem anomenat Cèlia ha denunciat, jutjat, sentenciat i castigat el Parc Natural del Delta de l'Ebre per imprudent, per insolidari, per irresponsable i per ineficax. La denúncia: no haver aprofitat l'oportunitat d'actuar a la costa del Delta tal com proposava l'Estat espanyol, mitjançant la deposició de 370.000 m³ d'arena, actuació que s'havia d'haver executat entre els mesos d'octubre i febrer de 2021. El delictiu: la necessitat expressada pel mateix Parc Natural de fer una avaluació ambiental que no demanava ningú i que no era preceptiva per llei, tot davant l'estranyesa de tothom. El judici: és per l'incompliment de les Directives Europees d'Aus i d'Habitats, la Directiva Europea Marc de l'Aigua i els convenis signats, entre els quals trobem el tractat internacional RAMSAR, que ens obliga a la conservació dels aiguamolls. Les conseqüències: les destrosses produïdes pel temporal a la costa del Delta, i particularment al Trabucador i a l'illa de Buda, on les platges han entrat de nou en regressió perdent fins a 30 metres d'amplària i havent desaparegut de manera irreversible espais lacunars amb gran presència d'aus i biodiversitat, i haver patit la llacuna el fenomen de la intrusió marina que ha tornat a ocasionar la mort de la flora i fauna aquàtiques dels Calaixos, l'aiguamoll més important de la conca mediterrània peninsular on es troba el 45% de les poblacions d'aus del nostre Delta. La sentència (que és de mort), és la pèrdua d'una de les àrees de nidificació d'aus marines més important de la península Ibèrica, i que al segle passat havia estat considerat l'aiguamoll més ben conservat de Catalunya. El càstig: en aquesta ocasió el càstig no correspon a l'infractor, el

FOTO: JUAN REVILLAS

Parc Natural del Delta de l'Ebre, sinó a la gent del Delta que pateix amb llàgrimes als ulls i amb el cor encogit, en veure desaparèixer un espai immemorable, històric, orgull de les gents que van gaudir d'aquesta terra, l'illa de Buda, dolor dels qui s'estimen la natura, de molts ornitòlegs i amants dels ocells, dels defensors del Delta i de les seves tradicions, de la història i la cultura de les nostres terres...

El Delta s'està morint i els qui tenen la responsabilitat d'evitar-ho, mediambientalistes, ecologistes, part de la comunitat científica i el mateix Parc Natural del Delta de l'Ebre, són els qui el condemnen a mort amb la seva proposta de la inacció, de 'no fer res' i deixar que la darrera paraula sigui de la natura, quan tots sabem que aquesta emergència mediambiental l'ha provocat la mà de l'home i és conseqüència de l'acció antròpica a la conca del riu i el canvi climàtic, del qual aquests grups semblen ser negacionistes.

¿Com es pot explicar aquesta aberració? En una situació d'emergència mediambiental com la que pateix el Delta, ¿com pot el PNDE aturar una actuació preventiva davant

una més que possible llevanta-da amb les greus conseqüències que va demostrar tenir el Glòria? ¿És que ja ens n'hem oblidat? ¿Com pot el PNDE decidir rebaixar a tan sols 17.000 m³ els 60.000 m³ d'arena destinats inicialment per defensar les platges de Buda, quan, d'obrir-se eventualment una gola a la llacuna, amb aquesta quantitat d'arena no n'hauria prou ni per tancar-la, tot just a l'indret del Delta que històricament més ha patit la regressió, amb la pèrdua de 700 hectàrees de llacuna i 3 quilòmetres d'amplada de platges, i amb la desaparició de la seva emblemàtica lluminària coneguda popularment com el gegant de ferro, el far d'estructura metàl·lica més alt del món a la seva època? ¿És aquest el llegat que volem per als nostres fills? ¿Per a què va venir al Delta el Parc Natural ara fa 35 anys, per ajudar a protegir-lo o per destruir-lo? ¿Per abandonar-lo a la seva sort? ¿Per això volem un Parc Natural? ¿Un Parc Natural que es decanta per la inacció, per no fer res davant la mort anunciada del nostre Delta, dels seus ecosistemes costaners, de la seva abundosa

avifauna, de la gent que l'ha gaudit històricament?

Ara vull dirigir-me a la gent del Delta; als responsables de la gestió d'aquesta crisi que representen els ciutadans del nostre Delta; als vocals de la Junta Rectora del Parc; als membres de la Taula de Consens; a les administracions de l'Estat i de la Generalitat; a totes les institucions que donen suport a la conservació del Delta tal com el coneixem avui, a tots faig una crida per animar-los a trencar el silenci, a despertar d'aquest malson, a sortir del cau, a ser valents i demanar: prou d'estudis, prou d'impediments, prou de debats infructuosos, prou de marejar la perdiu, prou de compromisos enganyosos, prou d'incompliments. Demanem amb ferma acció, actuacions urgents, moviments de sorres del fons marí amb un sistema de dragues per fer les platges amples i tornar-los la funció mediambiental que varen perdre fa tants anys.

Sense dilacions, sense entrebancs, res de fer marxa enrere com es pretén; res d'inacció; res d'abandonaments. Per una vegada, pensem en el futur del nostre Delta.

GUILLEM BORÉS
President de la Zona de Reg
de l'illa de Buda